

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 333

гр. София, 11.11.2021 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на единадесети ноември през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Росина Н. Дончева
Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Въззивно частно
гражданско дело № 20211800500753 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 122 от ГПК.

Образувано е по спор за подсъдност между СРС и Районен съд –
гр. И. относно определяне на компетентния съд, който да разгледа
молбата на директора на ТД София на КПКОНПИ за разкриване на
тайна по чл. 62, ал. 6, т. 4 от ЗКИ, във вр. с чл. 115, ал. 1 ЗПКОНПИ.

За да се произнесе по така повдигнатия спор, настоящият съдебен
състав взе предвид следното.

Молбата е подадена от директора на ТД София на КПКОНПИ до
СРС.

С определение от 20.07.2021 г., постановено по гр. д. №
42157/2021 г. по описа на СРС, съдът е приел, че не е местно
компетентен да разгледа молбата, с която е сезиран. Поради това и въз
основа на факта, че лицето Т.П. П., по отношение на което е
образувана проверка за установяване на незаконно придобито
имущество, е с постоянен и настоящ адрес в гр. К., съдът е прекратил
производството по делото и е изпратил същото по подсъдност на РС –
гр. И..

С определение № 99 от 27.08.2021 г. по ч. гр. д. 843/2021 г.
Районен съд – гр. И. е повдигнал спор за подсъдност, като е счел, че
съдът не разполага с правомощие служебно да прекрати
производството и да го изпрати по местна подсъдност.

По съществото на спора за подсъдност Софийски окръжен съд
намира следното:

Както правилно са отбелязали и двете спорещи съдилища, ЗПКОНПИ не определя местно компетентния РС, който да разгледа искането по чл. 115 от този закон. Разпоредбите на чл. 135 и чл. 138 от него препращат към ГПК за неуредените въпроси, но само в рамките на раздел I и II от глава 12 (Раздел I "Обезпечителни мерки" и Раздел II "Действия след налагането на обезпечителните мерки "). Поради това няма основание да се приеме, че те важат и по отношение на производството по чл. 115 от ЗПКОНПИ, доколкото последното е регламентирано в глава 11 "Правомощия на органите на комисията при извършване на проверка по повод установяване на незаконно придобито имущество ". Освен това, дори препращанията да се отнасят и за това производство, те са общо към ГПК и не сочат конкретни нормативни текстове, които да се прилагат, т. е. те биха могли с еднакво основание да обосноват както прилагане на правилата за местната подсъдност в исковия процес (чл. 105 - 117 от ГПК), така и прилагане на правилото по чл. 531, ал. 2 от ГПК за местната подсъдност на охранителните производства.

При така очертаните предпоставки съдът намира, че местната подсъдност на производството по чл. 115 ЗПКОНПИ следва да се определи с оглед неговия вид (доколкото за различните видове производства има различни правила за местна подсъдност) и въз основа на принципите на гражданския процес, обусловили установяване на определена местна подсъдност в съответните производства.

Настоящият съдебен състав намира, че съдебната намеса в рамките на това производство несъмнено съставлява администриране (съдебно управление) на граждански правоотношения. Съдебната администрация може да бъде спорна или безспорна.

Охранителните производства (едностранни и безспорни) са част от безспорната съдебна администрация. Те са проява на доброволна юрисдикция, предпоставят правомерно развитие на гражданските правоотношения и ги улесняват чрез създаване на изгодни за молителя правни последици, които не засягат правната сфера на друго лице. Постановеният акт има превантивен, а не репресивен, характер и не подлежи на принудително изпълнение. Самото решение, с което се уважава молбата за издаване на охранителен акт, не подлежи на обжалване (чл. 537, ал. 1 от ГПК).

За разлика от безспорната, спорната съдебна администрация не е кодифицирана от ГПК и се възлага на съдилищата само от отделни материални закони, а не от ГПК. При нея съдебната намеса се

предприема в защита на обществения интерес, а в резултат се постига такова изменение на гражданските правоотношения, което е изгодно за едната страна и неизгодно за другата. Постановеният съдебен акт променя съществуващите граждански отношения по волята на едната от страните в правоотношението и независимо от волята на другата. Същият е обжалваем, с което се гарантира защита на евентуално накърнените от него права.

Отнесени към настоящия случай, така очертаните принципни разлики водят до извода, че по своя едностранен и безспорен, характер и необжалваемостта на постановения съдебен акт, производството по чл. 115 от ЗПКОНПИ се доближава до охранителните производства, а от гледна точка на преценката за целесъобразност едностранното изменение на гражданските правоотношения и целенасоченото засягане на правната сфера на лице, различно от молителя - до спорната съдебна администрация.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че производството по чл. 115 от ЗПКОНПИ е специфично и не съставлява нито спорна, нито безспорна съдебна администрация на граждански правоотношения в чист вид, доколкото притежава белези и на двата вида производства. Поради това няма основание местната му подсъдност да се определи въз основа на причисляването му към някой от тях.

Производството по чл. 115 от ЗПКОНПИ е едностранна съдебна процедура, тъй като започва и се развива само с участието на молителя, без страна по него да бъде лицето, спрямо което се иска разкриване на банкова тайна по ЗКИ или на информацията, представляваща тайна по смисъла на ЗПФИ и ЗППЦК. Това лице не участва в производството и няма право на жалба срещу постановения в него акт. То не разполага нито със законово предвидени възможности, нито със средства за защита срещу него, което обезсмисля определянето на подсъдността в зависимост от неговото местожителство. Произнасянето по молбата не е свързано с извършване на фактически или правни действия от местно компетентния съд в съдебния му район.

От друга страна, производството чл. 115 от ЗПКОНПИ се подчинява на необходимостта от бързина и процесуална икономия, обслужвайки друго производство, в рамките на което се налага разкриване на определени сведения. Доколкото правомощието да се иска разкриване на банкова и търговска тайна принадлежи единствено на КПКОНПИ и на директорите на териториалните ѝ дирекции, най-голяма бързина, оперативност и икономия на ресурси биха се

постигнали, ако молбата се разгледа от районния съд по седалището на отправилния молбата орган (КПКОНПИ или съответната ѝ териториална дирекция).

С оглед гореизложеното, съдът намира, че няма нормативно основание за определяне на подсъдността на производството по чл. 115 от ЗПКОНПИ въз основа на местожителството на проверяваното лице и такава подсъдност не би съответствала на принципите за определянето ѝ, а същевременно най-пълно съответствие с принципите на бързина и процесуална икономия би се постигнало, ако местната подсъдност се определи съобразно седалището на молителя.

Ето защо компетентен да разгледа молбата по чл. 115 от ЗПКОНПИ на директора на ТД София на КПКОНПИ за разкриване на тайна по чл. 62, ал. 2 от ЗКИ, в настоящия случай е С РС.

Така мотивиран, Софийски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

КОМПЕТЕНТЕН да се произнесе по молбата на директора на ТД София на КПКОНПИ за разкриване на тайна по чл. 62, ал. 2 от ЗКИ, вр. с чл. 115, ал. 1 ЗПКОНПИ с вх. № 29233/20.07.2021 г. по описа на СРС е **С РС**.

ДЕЛОТО ДА СЕ ИЗПРАТИ на С РС.

Препис от определението да се изпрати на Районен съд – гр. И. за сведение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____